

2ο Βραβείο

Άντρεα Τογκίδου, 8 χρονών

ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΗ= ΖΩΗ

Μια φορά και ένα καιρό, ζούσε μια οικογένεια κάπου στα μακρινά λιβάδια του χωριού Κάνσας, μια λαγουδοοικογενεια. Έμεναν σε μια κουφάλα μιας αγέρωχης πορτοκαλιάς χρόνια τώρα και αυτό το σπιτικό πέρασε από παππούδες σε εγγόνια και σε αμέτρητα δισέγγονα.

Το μικρό κουφαλοσπιτάκι τους ήταν ένα καρποφόρο δέντρο, ένα από τα πολλά σε εκείνα τα αμέτρητα λιβάδια του χωριού. Έτσι για χρόνια είχαν για θέα τους καταπράσινους κάμπους, που έβλεπες ως εκεί που έφτανε το μάτι σου και πιο πέρα η πανέμορφη γαλάζια θάλασσα με τα καθαρά, ήρεμα νερά της.

Ας δούμε όμως πως περνούσε η λαγουδοοικογένεια στο σπίτι της. Ήταν λοιπόν μια ηλιόλουστη μέρα...

- Γλυκειά μου, πάω να φέρω φαγητό, είπε ο πατέρας λαγός που ήταν η κολόνα του σπιτιού και τον έλεγαν κύριο Λας.
- Ναι, αγάπη, του απάντησε η μητέρα λαγουδίνα που την φώναζαν Λούκι.

Έτσι βγήκε ο Λας στους αγρούς για το καθημερινό ψάξιμο του μεσημεριανού τους. Γύρισε με τρία τεράστια καρότα που τους παραέφταναν για ένα πλούσιο γεύμα. Η Λούκι τα μαγείρεψε και τα σέρβιρε στο τραπέζι στα μικρά πλαστικά πιατάκια τους. Έφτασαν και τα τρία μικρά και έκατσαν και αυτά να φάνε. Αφού έφαγαν και χόρτασαν ο πιο μικρός αδελφός άρχισε να συγυρίζει το τραπέζι. Πήρε τα πλαστικά πιάτα και εκεί που ετοιμαζόταν να τα πετάξει για καλή τους τύχη τον πρόλαβε η μαμά λαγουδίνα.

- Τί κάνεις εκεί;
- Τα πετώ.
- Αχ μικρέ μου. Είσαι τόσο μικρός αλλά και εσύ πρέπει να το μάθεις!
- Μα τί να μάθω μητερούλα;
- Μα φυσικά για την ανακύκλωση.
- Την ανα... τι;

Η μητέρα λαγουδίνα γέλασε .

- Την ανακύκλωση μικρέ μου και την επαναχρησιμοποίηση. Η ανακύκλωση είναι όταν συγκεκριμένα υλικά όταν πεταχτούν σωστά μπορούν να ανακυκλωθούν και να ξαναχρησιμοποιηθούν.
- Αλήθεια μαμά;
- Ναι αγόρι μου, κάτι που είναι πλέον άχρηστο με την ανακύκλωση θα γίνει ένα άλλο χρήσιμο πράγμα, φτάνει να είναι ανακυκλώσιμο το υλικό.
- Δηλαδή;
- Δηλαδή υλικά σαν τα πλαστικά πιατάκια μας, δηλαδή το πλαστικό, το χαρτί, το γυαλί, το αλουμίνιο που χρησιμοποιείται στις κονσέρβες και μερικά άλλα.

Εκείνη την μέρα ακόμα ένα ζώο του χωριού έμαθε για την ανακύκλωση. Καθημερινά γινόταν όλο και πιο ξακουστή, έτσι που την έκαναν όλα τα ζώα και ζούσαν σε ένα όμορφο και καθαρό περιβάλλον χωρίς να βάζουν σε κίνδυνο τους πόρους της γης που τόσο αγαπούσαν και τόσα τους πρόσφερε.

Όλα κυλούσαν όμορφα μέχρι που όλο και περισσότεροι άνθρωποι έρχονταν για να μείνουν στο χωριό. Κανένας δεν τηρούσε τους κανόνες της ανακύκλωσης. Για να καταλάβετε, μια φορά ένας άνθρωπος διψασμένος αγόρασε μια μπουκάλα νερό. Καθώς την άδειασε την έριξε χάμω ενώ δίπλα υπήρχαν όχι ένας αλλά οι τρεις γνωστοί κάλαθοι της ανακύκλωσης! Το έκανε χωρίς να σκεφτεί και όποιον πάρει ο χάρος.

Παντού σκουπίδια, παντού υπήρχαν πεταμένα σκουπίδια στις άκρες των δρόμων. Μόνο ένα κοριτσάκι, με το όνομα Μαρίνα, νοιαζόταν για τα ζώα και για την γη που πατούσε. Ήταν η μόνη με μυαλό και η μόνη που έκανε ανακύκλωση. Απογοητευμένη όμως έβλεπε όλους γύρω της να μην κάνουν τίποτα. Οι γονείς της ήταν το χειρότερο παράδειγμα. Μια μέρα στο σπίτι πρόσεξε τον πατέρα της να βάζει γάλα στον καφέ του και μετά να πετάει τη συσκευασία του γάλακτος.

- Πατερούλη γιατί πετάς το κουτί στον κάλαθο του σπιτιού μας; Γιατί δεν το ανακυκλώνεις;
- Άντε αγάπη μου που θα κάνω ανακύκλωση, ας νοιαστούν άλλοι για αυτό το πράγμα, εγώ δεν έχω τέτοια όρεξη.

Τους έλεγε και τους ξανάλεγε να κάνουν ανακύκλωση- επαναχρησιμοποίηση αλλά αυτοί τίποτα. Έτσι η Μαρίνα οργάνωσε μια συνάντηση με όλα τα ζώα που μπορούσε να ειδοποιήσει. Πίστευε πως εκείνα μπορούσαν να την βοηθήσουν αφού πρώτα νοιάζονταν για το φυσικό τους περιβάλλον. Η Μαρίνα ξεκίνησε να μιλάει πρώτη.

- Αγαπητά μου ζώα, έχουμε πήξει από σκουπίδια που βαραίνουν τον τόπο ενώ μπορούσαν να γίνουν χρήσιμα πράγματα ξανά μέσω της ανακύκλωσης. Οι άνθρωποι δεν καταλαβαίνουν γι' αυτό ήρθα σε σας για βοήθεια, πρέπει να σκεφτούμε ένα σχέδιο.
- Ναιαιαι, είπαν όλα τα ζώα μαζί, θα σε βοηθήσουμε Μαρίνα.
- Εγώ προτείνω να τους αναγκάσουμε κυνηγώντας όποιον δεν κάνει ανακύκλωση των σκουπιδιών του, είπε το λιοντάρι με την χρυσή χαιτή που είχε πάντα απειλητικές προθέσεις.
- Έλα τώρα αγαπητό μου λιοντάρι, η βία δεν λύνει ποτέ κανένα πρόβλημα, είπε η Μαρίνα.
- Έχω μια ιδέα, είπε η Κόκι η μικρή καμηλοπάρδαλη που είχε λαμπερό κίτρινο χρώμα και σκούρες καφέ βούλες.
- Σ' ακούμε όλοι, απάντησε η Μαρίνα γλυκά.
- Να τους πείσουμε να κάνουν ανακύκλωση και επαναχρησιμοποίηση, πρότεινε η μικρή Κόκι καθώς τριβόταν ναζιάρικα πάνω στην μητέρα της.
- Και πως θα το κάνουμε αυτό; ρώτησε περίεργα η Μαρίνα
- Να διοργανώσουμε μια συγκέντρωση στο χωριό όπου θα είναι όλοι καλεσμένοι και θα τους δείξουμε ένα ντοκιμαντέρ με εικόνες από όλο τον πλανήτη μας, πόσο όμορφος ήταν και πόσο άλλαξε με τις διάφορες ακαταστασίες των ανθρώπων που δημιουργούν τόσα προβλήματα. Καιρός είναι να μάθουν πως μπορούν να κάνουν και

κάτι που θα βοηθήσει τον κόσμο μας. Το ντοκιμαντέρ αυτό μπορεί να τους ευαισθητοποιήσει και να αρχίσουν να νοιάζονται.

- Ναι! Το βρίσκω φανταστική ιδέα, πρόσθεσε το αγρότη με την μελωδική του φωνή. Θα μπορούσαμε επίσης να δείξουμε πόσο γρήγορα εξαντλούνται οι φυσικοί πόροι της γης μας και πόσο πρέπει να προσέχουμε να μην στερέψουν.
- Ναι ναι, αυτό σίγουρα θα βοηθήσει την κατάσταση, είπε ενθουσιασμένη η Μαρίνα.

Την επόμενη κιόλας μέρα άρχισαν να μοιράζουν προσκλήσεις σε όλο το χωριό. Τα ζώα μαζί με την Μαρίνα προσπάθησαν να κάνουν το σχέδιό τους να πετύχει.

Έτσι και έγινε. Η συνάντηση ήταν πολύ πετυχημένη. Οι πιο πολλοί άρχισαν αμέσως ανακύκλωση. Υπήρχαν όμως και εκείνοι που συνέχισαν τον ύπνο τους και να ονειρεύονται λαμπρό μέλλον χωρίς όμως να λογαριάζουν τίποτα. Αυτοί ήταν εκείνοι που τα περίμαναν όλα από τους άλλους. Ανάμεσα σε αυτούς ήταν και ο πατέρας της Μαρίνας και η ίδια υποσχέθηκε στον εαυτό της ότι θα προσπαθούσε μέχρι να καταφέρει να τον πείσει. Έτσι η Μαρίνα με πείσμα ξανακάλεσε τα ζώα σε ακόμα μια συνάντηση.

- Έχουμε καταφέρει τον σκοπό μας και μπράβο σας για την υπέροχη ιδέα σας, ειδικά σε σένα μικρή μου Κόκι, είπε στην καμηλοπάρδαλη και εκείνη καμάρωνε τεντώνοντας όσο μπορούσε τον ψηλό λαιμό της και όλοι χαμογέλασαν καλόκαρδα. Θέλω όμως, συνέχισε η Μαρίνα, να με βοηθήσετε να σκεφτούμε αυτή τη φορά ένα καινούργιο σχέδιο για να πείσουμε και τον πατέρα μου να κάνει ανακύκλωση γιατί ό,τι και να του πω δεν με ακούει.

Τα ζώα του χωριού έπεσαν σε πολλές σκέψεις. Σε δυο μέρες ξανασυναντήθηκαν να που τις ιδέες που σκέφτηκαν.

- Λοιπόν; ρώτησε η Μαρίνα. Θα μπορέσετε να με βοηθήσετε;

Τα ζώα κοιτάχτηκαν όλα μεταξύ τους, αυτό που τους ζητούσε η Μαρίνα δεν ήταν και τόσο εύκολο.

- Ίσως!, πετάχτηκε η μητέρα λαγουδίνα με τσιριχτή φωνή. Ίσως να έχω εγώ μια ιδέα.
- Πες μας, πες μας, φώναζαν όλοι με αγωνία.
- Πριν μερικές μέρες βγήκα για ένα περίπατο στο χωριό. Εκπληκτη βρέθηκα μπροστά από ένα τεράστιο βουνό από σκουπίδια. Αργότερα έμαθα πως εκεί είναι ο σκουπιδότοπος του χωριού. Μαρίνα αν καταφέρεις να πείσεις τον πατέρα σου να πάει και να μείνει σε ένα ακατοίκητο σπιτάκι εκεί δίπλα για μια ολόκληρη μέρα ίσως να αρχίσει να νοιάζεται, αν βεβαίως αντέξει για τόση ώρα εκείνη την απαίσια μυρωδιά, είπε και γέλασε.
- Μα κυρία λαγουδίνα μου δεν καταλαβαίνω πως αυτό θα βοηθήσει, είπε η Μαρίνα.
- Άκουσε με εσύ, προσπάθησε να τον καταφέρεις να πάει και θα δεις, απάντησε αποφασιστικά η κυρία λαγουδίνα.

Την επόμενη μέρα κιόλας ο πατέρας της Μαρίνας βρισκόταν εκεί. Κάθισε μερικές ώρες χωρίς να καταλάβει κάτι. Άρχισαν όμως να καταφάνουν ένα ένα πολλά αυτοκίνητα φορτωμένα χιλιάδες σκουπίδια. Τότε ο πατέρας της Μαρίνας γούρλωσε τα μάτια του και κράτησε την μύτη του, καθώς εκείνη η απαίσια μυρωδιά σχεδόν να τον κάνει να λιποθυμήσει. Είδε το τεράστιο βουνό σκουπιδιών να γίνεται όλο και πιο μεγάλο, καθώς τα αυτοκίνητα συνέχισαν να καταφάνουν το ένα μετά το άλλο. Κοιτάζοντας την μεγάλη σωρό στο μυαλό

του στριφογύριζαν τα λόγια της κόρης του, να του λέει: «Μπαμπάκα αυτά τενεκεδάκια μπορούν να ανακυκλωθούν και να ξαναχρησιμοποιηθούν σαν καινούργια» ή «Μπαμπάκα μου ανακυκλώνοντας όλα εκείνα τα χαρτιά που πετάς καθημερινά στη δουλειά σου πολλά καινούργια βιβλία θα τυπώνονταν και λιγότερα δέντρα θα κόβονταν από τα όμορφα δάση μας».

Σκεφτικός κοιτάζε τώρα στα σκουπίδια πόσα από εκείνα θα μπορούσαν να ανακυκλωθούν και να ξαναχρησιμοποιηθούν. Αυτή η τεράστια σωρός θα ήταν σίγουρα πιο μικρή και δεν θα κόντευε να πλακώσει όλο το χωριό και αυτό θα βοηθούσε και τον πλανήτη μας, εξοικονομώντας τους πολύτιμους του πόρους.

Μόλις γύρισε πίσω στο χωριό έπιασε δουλεία. Δηλαδή, άρχισε την ανακύκλωση. Από εκεί νη την μέρα γύρισε πολλά χωριά προσπαθώντας να μιλήσει σε όσους περισσότερους μπορούσε για τα τόσα καλά της ανακύκλωσης.

Η Μαρίνα ευχαρίστησε την καλή κυρία λαγουδίνα αλλά και όλα τα ζώα που την βοήθησαν. Η ανακύκλωση έγινε για αυτούς τρόπος ζωής και ελπίζουν να γίνει και για μας!!